

Sentencja

Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny ma obowiązek uwzględnić, przy ocenie zniechęcającego charakteru opłaty obciążającej abonentów z tytułu korzystania z usługi przenoszenia numerów, koszty ponoszone przez operatorów sieci telefonii ruchomej w związku z wykonywaniem tej usługi. Niemniej zachowuje on uprawnienie do ustalenia maksymalnej kwoty tej należnej operatorom opłaty na poziomie niższym niż ponoszone przez operatorów koszty, jeżeli opłata obliczona wyłącznie na podstawie kosztów może zniechęcać użytkowników do korzystania z usługi przenoszenia numerów.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-233/09) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie bezpośrednie — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania)

(2010/C 234/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) — Ustawodawstwo krajowe w dziedzinie podatku dochodowego — Obliczenie wysokości dodatkowego podatku komunalnego na podstawie kwoty

podatku dochodowego — Zaliczka na podatek od dochodów kapitałowych ze skutkiem zwalniającym — Odmienne traktowanie w zależności od miejsca inwestycji lub oszczędzania — Zgodność z art. 56 ust. 1 WE

Sentencja

Artykuł 56 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi podatnicy będący rezydentami w tym państwie członkowskim, którzy otrzymują odsetki lub dywidendy pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w innym państwie członkowskim podlegają dodatkowemu podatkowi komunalnemu, jeżeli nie postanowili, aby te dochody z majątku ruchomego zostały im wypłacone przez pośrednika mającego siedzibę w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania, podczas gdy dochody o tym samym charakterze pochodzące z oszczędności lub inwestycji dokonanych w ich państwie członkowskim miejsca zamieszkania, ponieważ są objęte podatkiem u źródła, nie muszą być zadeklarowane i w takim przypadku nie są objęte takim podatkiem.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Susanne Bulicke przeciwko Deutsche Büro Service GmbH

(Sprawa C-246/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuły 8 i 9 — Procedura krajowa mająca na celu spowodowanie przestrzegania obowiązków wynikających z dyrektywy — Termin na podjęcie działania — Zasady równoważności i skuteczności — Zasada nieobniżania wcześniejszego poziomu ochrony)

(2010/C 234/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susanne Bulicke

Strona pozwana: Deutsche Büro Service GmbH